

መጽሐፈ ዳንኤል - ሃያ ስድስት

የናቡከደነጾር ሰባቱ ዘመናት፡ አረማዊነትን፣ ጳጳሳዊ ሥርዓትን፣ እና ዩናይትድ ስቴትስን የሚገልጥ ትንቢታዊ ጥልቅልቅ

Jeff Pippenger
2023-12-21

በአራተኛው ምዕራፍ ያለው የናቡከደነጾር ምልክት አስደናቂ ነው። “ሰባቱ ዘመናት” አረማዊነት (ዘወትር መሥዋዕቱ) እና ጳጳሳዊነት (የማጥፋት ኃጢአተኛ መተላለፍ) መቅደሱንና ሠራዊቱን የረገጡባቸውን የጊዜ ዘመናት ይወክሉ ነበር።

ከዚያም አንድ ቅዱስ ሲናገር ሰማሁ፤ ሌላም ቅዱስ ለዚያ የሚናገረው ቅዱስ፣ “ስለ ዘወትር መሥዋዕት ስለ አጥፊው መተላለፍ፣ መቅደሱና ሠራዊቱ ሁለቱም እስከሚረገጡ ድረስ ያለው ራጅይ እስከ መቼ ነው?” አለው። ዳንኤል 8፡13።

በአሥራ ሦስተኛው ቁጥር የተጠቀሰው “ቅዱስ ስፍራውንና ሠራዊቱን ሁለቱንም መረገጥ” ከእግዚአብሔር ሁለት ቍጥቶች ውስጥ የኋለኛው የነበረውን “ሰባት ዘመናት” ይወክላል፤ ነገር ግን የናቡከደነጾር “ሰባት ዘመናት” ከእግዚአብሔር ቍጥቶች የመጀመሪያው የነበረውን “ሰባት ዘመናት” ይወክላል፤ ሆኖም ሁለቱም በትንቢታዊ መስመር እንደ አንድ እንደተወከሉ ይቀርባሉ።

እኔም በኢየሩሳሌም ላይ የሰማርያን መለኪያ ገመድ፣ የአክዓብም ቤት የሚዘን ቀጥታ እዘረጋለሁ፤ ሰውም ሳህንን እንደሚጠርግ፣ እየጠረገ ገልብጦ እንደሚያደረግ እንዲሁ ኢየሩሳሌምን እጠርጋታለሁ። 2 ነገሥት 21፡13።

የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ ስምንት እና ቁጥር አሥራ ሦስት፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ677 ዓመት ጀምሮ በደቡባዊው የይሁዳ መንግሥት ላይ የመጣውን የእግዚአብሔር ቍጥቶች ሁለተኛ መስመር ይመለከታል። የናቡከደነጾር “ሰባት ዘመናት” ደግሞ፣ ከክርስቶስ ልደት በፊት በ723 ዓመት ጀምሮ በሰሜናዊው የእስራኤል መንግሥት ላይ የመጣውን የእግዚአብሔር የመጀመሪያ ቍጥ መስመር ይወክላል። የናቡከደነጾር “ሰባት ዘመናት”፣ ጣዖት አምልኮ መቅደሱንና ሠራዊቱን የረገጠባቸውን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ይወክላል፤ ከዚያም በኋላ የጳጳሳዊ ሥርዓት መቅደሱንና ሠራዊቱን የረገጠባቸውን አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት።

ጳጳሳዊነት በቀላሉ በክርስትና መግለጫ የተሸፈነ ጣዖት አምልኮ ነው። እንደሚባለውም “የተጠመቀ ጣዖት አምልኮ” ነው። በካቶሊክነት ውስጥ ክርስቶስን ወይም ክርስትናን የሚወክል ምንም ነገር የለም። ዓለም ይህን እውነታ በጨለማው ዘመን ታሪክ ተማረች፤ ነገር ግን ከ1798 ጀምሮ ዓለም ረስታዋለች። ጳጳሳዊ ከጣዖት አምልኮ ጋር አንድ ዓይነት ልብ አለው። ሃይማኖቱና የሃይማኖቶቹ ሥርዓቶች በፍጹም አንድ ናቸው። የናቡከደነጾር “ሰባት ዘመናት” ፍርድ፣ የእንስሳ ልብ በመሰጠቱ የተገለጠ ነበር። የተሰጠው የእንስሳው ልብ፣ ግልጽ ጣዖት አምልኮ ቢሆንም ሆነ በካቶሊክነት መልክ የተሸፈነ ጣዖት አምልኮ ቢሆንም፣ የጣዖት አምልኮን ሃይማኖት የሚወክል ልብ ነበር። ሲስተር ዋይት በራጅይ አሥራ ሁለት ያለው ዘንድ ሰይጣን መሆኑን ትለያለች፤ ነገር ግን በሁለተኛ ደረጃ ትርጉም ውስጥ እርሱ ጣዖታዊ ሮም ነው።

“ስለዚህ ዘንድው በዋነኝነት ሰይጣንን ሲወክል፣ በሁለተኛ ደረጃ ግን የአረማዊት ሮም ምልክት ነው።”
The Great Controversy, 439.

ናቡከደነጾር በ“ሰባት ዘመናት” የተወከለው አውሬ፣ ለአንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት የዘንዶው አውሬ ነበር፤ ከዚያም ለሌላ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ቀናት የካቶሊክነት አውሬ ሆነ። በእነዚያ ቀናት መጨረሻ ናቡከደነጾር በመጨረሻ የሐሰተኛው ነቢይ የሆነችውን ዩናይትድ ስቴትስ የሚያመለክት ምልክት ነው። በትንቢታዊ መልኩ ናቡከደነጾር ዘንዶውን፣ አውሬውን፣ እና ሐሰተኛውን ነቢይ ይወክል ነበር፤ እነዚህም መንፈሳዊ ባቢሎንን የሚያቋቁሙት ሦስት እጥፍ ኃይላት ሲሆኑ ዓለምንም ወደ አርማጌዶን ይመራሉ። ናቡከደነጾር ትክክለኛይቱን ባቢሎን ይወክላል፤ እንዲሁም ሲያደርግ በመጨረሻዎቹ ዘመናት መንፈሳዊ ባቢሎንን የሚያቋቁሙትን ሦስቱንም ኃይላት ለማመልከት ተጠቅሞበታል።

刚才所指出的象征意义,首先必须先要在“七期”终了、其国度得以恢复之时,把尼布甲尼撒定位于1798年.我们将在但以理书第四章中确立这一路标,然后才开始以更有系统的方式逐步研读该章.

በ1798 ዓ.ም. “በመጨረሻው ዘመን” መጽሐፈ ዳንኤል ተከፈተ፣ ከዚያም መጽሐፉ የራሱን ዓላማ በመፈጸም የሚጨምር ብርሃን ለማቅረብ ጀመረ፤ ይህም የሚፈትን፣ የሚያነጻ እና ሁለት ወገኖች አምላኪዎችን የሚያፈራ ነበር። የመጽሐፈ ዳንኤል መከፈት በዚያን ጊዜ በተገለጡት እውነቶች ላይ የተመሠረተው ሦስት-ደረጃ የፈተና ሂደት መጀመሪያን ያመለክታል።

እርሱም እንዲህ አለ፡- ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው ነውና። ብዙዎች ይነጹ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ክፉዎች ግን ክፉ ያደርጋሉ፤ ከክፉዎችም አንዳች አያስተውልም፤ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡9፣ 10።

የዳንኤል መጽሐፍና የራእይ መጽሐፍ የተዋቀሩበት መጽሐፍ መፈታቱ ያለው ትንቢታዊ ዓላማ፣ መጽሐፉ የሚፈታበት ታሪክ ዘመን ውስጥ በሕይወት ያለውን ትውልድ ለመፈተን ነው። በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ፣ የተለዩ ሦስት የዘመን ትንቢቶች አሉ። የመጀመሪያውም፣ የቅዱሳን ሕዝብ ኃይል እንዲበተን የተወሰነው አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ ዓመታት ነው።

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃላቱን ዝጋ፣ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ታትሞ አኑር፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይሮጧሉ፣ እውቀትም ይበዛል። ከዚያም እኔ ዳንኤል ተመለከትሁ፤ እነሆም፣ ሌሎች ሁለት ቆመው ነበር፤ አንዱ በወንዙ ዳር በዚህ ወገን፣ ሌላውም በወንዙ ዳር በዚያ ወገን። አንዱም በወንዙ ውኃ ላይ ለነበረው በበፍታ ለተለበሰው ሰው፡- የእነዚህ ድንቆች ፍጻሜ እስከ መቼ ነው? አለው። በወንዙም ውኃ ላይ የነበረውን በበፍታ የተለበሰውን ሰው፡- ቀኝ እጁንና ግራ እጁን ወደ ሰማይ ከፍ አድርጎ፣ ለዘላለም በሚኖረው ሲምል፡- ለአንድ ዘመንና ለዘመናት እና ለእኩሌታ ዘመን ይሆናል፤ የቅዱሱ ሕዝብ ኃይል መበተን በተፈጸመ ጊዜም እነዚህ ሁሉ ይፈጸማሉ ሲል ሰማሁ። ዳንኤል 12፡4-7።

ሌሎቹ ሁለት ትንቢታዊ ዘመናት በምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናትና አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት ናቸው።

እኔም ሰማሁ፡- ነገር ግን አላስተዋልሁም፤ ከዚያም እንዲህ አልሁ፤ ጌታዬ ሆይ፣ የእነዚህ ነገሮች ፍጻሜ ምን ይሆናል? እርሱም እንዲህ አለ፤ ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ ቃላቱ እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው አሉና። ብዙዎች ይነጹ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ነገር ግን ክፉዎች በክፋት ይፈጽማሉ፤ ከክፉዎችም ማንም አያስተውልም፤ ጥበበኞች ግን ያስተውላሉ። የዘወትር መሥዋዕት ከሚወገድበት ጊዜ ጀምሮ፣ እና አጥፊው ርኩሳት ከሚቆምበት ጊዜ ጀምሮ፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና ቀናት ይሆናሉ። የሚጠብቅና እስከ አንድ ሺህ ሦስት መቶ ሠላሳ አምስት ቀናት የሚደርስ ብጹዕ ነው። ዳንኤል 12፡8-12።

በእነዚህ ጥቅሶች ውስጥ “የመጨረሻው ዘመን” ሁለት ጊዜ ተጠቅሶ አለ፤ እርሱም የዳንኤል ቃላት የሚፈቱበት ነጥብ እንደሆነ ተገልጿል። በ“የመጨረሻው ዘመን” የሚፈቱ ቃላት ርዕሰ ጉዳዮቸው የሆኑት ሶስቱ ትንቢታዊ ዘመናት፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ስድሳ (ዘመን፣ ዘመናት፣ እና እኩሌታ)፣ አንድ ሺህ ሁለት መቶ ዘጠና፣ እና አንድ ሺህ ሶስት መቶ ሰላሳ አምስት ናቸው። ከእነዚህ ሶስት ዘመናት ሁለቱ “ቀኖች” ተብለው ተገልጸዋል። ከሶስቱ ሁለቱ በ1798 ተፈጸሙ፣ ሶስተኛውም በ1843 ፍጻሜ ላይ ተፈጸመ። እርሱም በ1843 ፍጻሜ ላይ ነው፤ ምክንያቱም ጥቅሱ፣ “የሚጠብቅና ወደ... የሚደርስ ብጹዕ ነው” ይላል።

“ይመጣል” የሚለው ቃል ይነካል ማለት ነው። ስለዚህ የሚጠብቅና ደግሞ የ1844 የመጀመሪያውን ቀን የሚነካ ብጹዕ ነው። የአሥሩ ደናግል ምሳሌ የመዘግየት ጊዜ በሚለራውያን ታሪክ ውስጥ በመጀመሪያው ቅሬታ ተጀመረ፤ ያም ቅሬታ በ1843 በእጅጉ የመጨረሻው ቀን ደረሰ፤ እና የ1843 በእጅጉ የመጨረሻው ቀን የ1844 በእጅጉ የመጀመሪያውን ቀን ይነካል። የመጠበቅ ብጹዕና የመዘግየት ጊዜ በመጀመሪያው ቅሬታ ሲጀምር ተጀመረ።

በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ ለመነጋገር የሚገባ እጅግ ብዙ ነገር አለ፤ ነገር ግን እዚህ እየመረመርነው ያለው ነጥብ የዳንኤል ትንቢታዊ ሚና ነው። በክፍሉ ውስጥ ዳንኤል የሚወክለው የዳንኤል መጽሐፍ ዓላማ፣ መጽሐፍ በሚፈታበት ጊዜ ሦስት ደረጃ ያለውን የፈተና ሂደት ማስከተል ነው። ዳንኤል መጽሐፍ የሚፈታበት የፍጻሜ ዘመን እስኪደርስ ድረስ መንገዱን እንዲቀጥል ተነግሮት ነበር። የምዕራፍ መደምደሚያም የፍጻሜው ዘመን በሚደርስበት ጊዜ ምን እንደሚሆን ያጎላል።

አንተ ግን እስከ ፍጻሜው ድረስ መንገድህን ሂድ፤ አንተም ታርፋለህ፤ በዘመናትም ፍጻሜ በዕጣህ ትቆማለህ። ዳንኤል 12፡13።

መጽሐፈ ዳንኤል በዳንኤል ትንቢታዊ ዘመናት መጨረሻ በዕጣው ውስጥ ሊቆም ይገባ ነበር።

“እግዚአብሔር ለአንድ ሰው የተለየ ሥራ እንዲሠራ ሲሰጠው፣ እርሱ እንደ ዳንኤል በዕጣውና በስፍራው መቆም አለበት፤ የእግዚአብሔርን ጥሪ ለመመለስ ዝግጁ ሆኖ፣ ዓላማውንም ለመፈጸም ዝግጁ ሆኖ።”
Manuscript Releases, volume 6, 108.

በፍጻሜው ዘመን በ1798፣ ዳንኤል በዕጣው ውስጥ ቆሞ ነበር፤ ይህም በቁጥር 13 “በዘመኑ መጨረሻ” ተብሎ ተገልጿል። የናቡከደነፆር “ሰባት ዘመናት” ስደት ፍጻሜ 1798ን ያመለክታል፤ ምክንያቱም “በዘመኑ መጨረሻ” ተፈጽሞ ነበር።

በዘመኑም መጨረሻ እኔ ናቡከደነፆር ዓይኖቼን ወደ ሰማይ አነሣሁ፤ ማስተዋሌም ወደ እኔ ተመለሰ፤ ልዑልንም ባረክሁ፤ ለዘላለምም ሕያው የሆነውን አመሰግንሁትና አከበርሁት፤ ግዛቱ የዘላለም ግዛት ነውና፤ መንግሥቱም ከትውልድ እስከ ትውልድ ነው። በምድርም የሚኖሩ ሁሉ እንደ ከንቱ ተቈጥረዋል፤ እርሱም በሰማይ ሠራዊት መካከልና በምድር ነዋሪዎች መካከል እንደ ፈቃዱ ያደርጋል፤ እጁንም የሚከለክል ወይም፡- ምን ታደርጋለህ? የሚለው የለም። በዚያን ጊዜም ማስተዋሌ ወደ እኔ ተመለሰ፤ ለመንግሥቱም ክብር ክብሬና ግርማዬ ወደ እኔ ተመለሱ፤ አማካሪዎቼና መኪንንቶቼም ፈለጉኝ፤ በመንግሥቱም ተጸናሁ፤ የላቀም ግርማ ተጨመረልኝ። አሁንም እኔ ናቡከደነፆር የሰማይን ንጉሥ አመሰግናለሁ፤ አክብራለሁ፤ ከፍ ከፍም አደርገዋለሁ፤ ሥራዎቼ ሁሉ እውነት ናቸውና፤ መንገዶቼም ፍርድ ናቸው፤ በትዕቢትም የሚመለሱትን ማዋረድ ይችላል። ዳንኤል 4፡34-37።

“የዘመናት መጨረሻ” የሚለው አገላለጽ በ1798 የደረሰውን የመጨረሻ ዘመን ይወክላል። በዚያን ጊዜ ናቡከደነፆር በመንግሥቱ ጸንቶ ተቋቋመ፤ ይህም ከእንግዲህ ወዲህ የአረማዊነትና የጳጳሳዊነት አራዊት ታሪክ አልነበረም። በዚያ ነጥብ ላይ ናቡከደነፆር ሙሉ በሙሉ የተለወጠ ሰውን ይወክል ነበር፤ በዚህም ሲያደርግ በ1798 መንግሥት መግዛት የጀመረውን የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢት የምድር አውሬ ይወክል ነበር፤ እርሱም

እንደ በግ ጀመረ፣ ምንም እንኳን በመጨረሻ እንደ ዘንድ ይናገር ዘንድ የተመደበ ነበር። በኢሳይያስ ሃያ ሦስት ፍጻሜ መሠረት፣ ትክክለኛው መንግሥቱ ሰባ ቃል በቃል ዓመታት እንደ ነገሠ ሁሉ፣ እርሱ ሰባ ምሳሌያዊ ዓመታት የሚነግሥበትን የምድር አውሬ ይወክላል። ምሳሌያዊነቱ “ፍጹም የተዘጋ ነው።”

ናቡከደነጾር በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሁለትና አሥራ ሦስት ውስጥ የተወከሉትን ሦስቱን ኃይላት የሚያገናኝ ትንቢታዊ ቁርኝት ይወክላል። በዚያም እነርሱ ዘንድ፣ የባሕሩ አውሬው፣ እና የምድር አውሬው ተብለው ይለያሉ። በራእይ አሥራ ስድስት ውስጥ ደግሞ ዓለምን ወደ አርማጌዶን የሚመሩ ሦስቱ ኃይላት መሆናቸው ይገለጻል። የናቡከደነጾር “ሰባት ዘመናት” እነዚያን ሦስቱን አውሬዎች ሁሉ አንድ ላይ ያስተሳስራል። ምክንያቱም ትክክለኛው ባቢሎን መንፈሳዊቱን ባቢሎን ታመለክታለች፤ እንዲሁም በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ የሚገኘው ያው የትንቢት መስመር በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ተወስዶ ይቀጥላል። ምክንያቱም ሁለቱ መጻሕፍት እርስ በርሳቸው ወደ ፍጻሜ ያበቃሉ።

ናቡከደነጾር እንደ ትንቢታዊ ማገናኛ በ1798 መካከል ባለው ዘንድ፣ አውሬውና ሐሰተኛው ነቢይ ይወክላል። 1798 ለመጀመሪያው መልአክ መልእክትና ለሚለራዊት ታሪክ “የመጨረሻው ዘመን” ነበር። ዊልያም ሚሊር የትንቢታዊ አወቃቀሩን ሁሉ በአረማዊነት ዘንድና በካቶሊክነት አውሬ ላይ ባለው ግንዛቤው ላይ እንዲመሠርት ተመርቶ ነበር፤ ነገር ግን ዩናይትድ ስቴትስን እንደ ምድር አውሬና እንደ ሐሰተኛው ነቢይ አላየም። በ1798 “የመጨረሻው ዘመን” በፊት ያለውን ታሪክ ማየት ይችል ነበር፣ ነገር ግን ወደፊት ገና ወደፊት ነበር። በ1989 “የመጨረሻው ዘመን” ግን እነዚህ ሦስቱ ኃይሎች ከዚያ በኋላ ይታወቁ ነበር።

የዘንድውና የአውሬው ትንቢታዊ መለያዎች በ1798 መፈታቱ፣ በምዕራፍ ሰባት፣ ስምንትና ዘጠኝ ያለው የኡላይ ወንዝ ይወክለዋል። የዘንድው፣ የአውሬውና የሐሰተኛው ነቢይ ትንቢታዊ መለያዎች በ1989 መፈታቱ፣ በምዕራፍ አሥር፣ አሥራ አንድና አሥራ ሁለት ያለው የሂዳዌል ወንዝ ይወክለዋል። ናቡከደነጾር በ1798 የደረሰውን የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ይወክላል፣ እርሱም በ1989 የደረሰውን የሦስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ የሚወክለውን ብልጣሶርን በምሳሌ ያመለክታል። ስለዚህ፣ በምዕራፍ አራት ያለው የናቡከደነጾር ሁለተኛ ሕልም የመጀመሪያውን መልአክ መልእክት ይወክላል።

የናቡከደነጾር “ሰባቱ ዘመናት” በ1798 በ“የፍጻሜው ዘመን” ተፈጻሚ፤ ይህም የሚመጣውን የፍርድ የማስጠንቀቂያ መልእክት ከመጣ ጋር ተያይዞ ነበር። በ“ዘመናቱ ፍጻሜ” እርሱ የተለወጠ ሰው ነው፤ ስለዚህም ምድር አውሬው ጠባብን የሚመስል በነበረበት ጊዜ ያለውን ሪፐብሊካን ቀንድ ይወክላል። በተመሳሳይ ጊዜም የፊላደልፊያን ፕሮቴስታንት የምድር አውሬውን ቀንድ ይወክላል።

የባቢሎን የመጀመሪያው ንጉሥ እንደ መሆኑ፣ እርሱ የባቢሎንን የመጨረሻ ንጉሥ ብልሻጽርን ይወክላል። ፍርዱ በኔምሮድ ፍርድ ተመስሎ ነበር፣ እናም በተራው የብልሻጽርን ፍርድ ይወክል ነበር። ፍርዱ በ1844 ዓ.ም. ጥቅምት 22 የምርመራ ፍርድ መከፈቱን ይወክል ነበር።

ንጉሡ ናቡከደነጾር በምድር ሁሉ ለሚኖሩ ለሕዝቦች ሁሉ፣ ለአሕዛብም ሁሉ፣ ለቋንቋዎችም ሁሉ፤ ሰላም ለእናንተ ይብዛ። ልዑል አምላክ በእኔ ላይ ያደረገውን ምልክቶችና ድንቆች ማሳየት መልካም መሰለኝ። ምልክቶቹ እንዴት ታላላቅ ናቸው! ድንቆቹስ እንዴት ኃይላን ናቸው! መንግሥቱ የዘላለም መንግሥት ነው፣ ግዛቱም ከትውልድ እስከ ትውልድ ይኖራል። እኔ ናቡከደነጾር በቤቴ ውስጥ ዕረፍት ላይ ነበርሁ፣ በቤተ መንግሥቱም እበለጽግ ነበር፤ የሚያስፈራኝን ሕልም አየሁ፣ በአልጋዬም ላይ ሳለሁ የነበሩት ሐሳቦችና የራሴ ራእዮች አስጨነቁኝ። ዳንኤል 4፡1-5።

ሕልሙ ናቡከደነጾርን አስፈራው፤ የሕልሙም ምሳሌያዊ ትርጉም ሰዎችን “እግዚአብሔርን ፍሩ” ብሎ የሚያዝዘውን የመጀመሪያውን መልአክ ዘላለማዊ ወንጌል ይወክላል።

እኔም በሰማይ መካከል ሌላ መልአክ ሲበር አየሁ፤ በምድርም ላይ ለሚኖሩት፣ ለነገድም ሁሉ፣ ለወገንም ሁሉ፣ ለቋንቋም ሁሉ፣ ለሕዝብም ሁሉ የሚሰበክ ዘላለማዊ ወንጌል ነበረው፤ በታላቅ ድምፅም እንዲህ እያለ፡- እግዚአብሔርን ፍሩ፣ ክብርንም ስጡት፤ የፍርድ ሰዓት ደርሶአልና፤ ሰማይንና ምድርን፣ ባሕርንም፣ የውኃውንም ምንጮች የፈጠረውን ስገዳለት። ራእይ 14፡6፣ 7።

የዘላለም ወንጌል ሦስት ደረጃዎች ያሉት መልእክት ነው፤ የመጀመሪያው ደረጃ፣ በመጀመሪያው መልአክ እንደተወከለው፣ እግዚአብሔርን መፍራት ነው፤ ሁለተኛው ደረጃ ክብርን ለእርሱ መስጠት ነው፤ ሦስተኛውም በፍርድ ሰዓት የተወከለ ነው። “ክብር” ባሕርይን ይወክላል፤ በናምሩድ ዓመፅ ታሪክ ውስጥ ያለው ሁለተኛው “እንደረድ” የከተማዪቱና የማማው ባሕርይ የተመረመረበት ቦታ ነው። ይህ ምርመራዊ ፍርድ ነበር። የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት የአውሬው ምስል ነው፤ የናምሩድም ሁለተኛ ደረጃ የአውሬውን ምስል በመግለጥ ውስጥ ነበር፤ ነገር ግን የዘላለም ወንጌል ሁለተኛው ደረጃ የሚያፈራው የእግዚአብሔርን ባሕርይ መክበር እንጂ የናምሩድን አይደለም።

የናቡከደነጾር ፍርሃት የመጀመሪያው ፈተና ምልክት ነው፤ እንዲሁም ዳንኤል እግዚአብሔርን ስለ ፈራ የባቢሎንን ምግብ እንዳይበላ ያደረገው ምርጫ ደግሞ እንዲሁ ነበር። የመጀመሪያው መልአክ በታሪክ ውስጥ በ1798 መጣ፣ ከዚያም በኋላ በ1840 አገራት 11 ሥልጣን ተሰጠው። የናቡከደነጾር ሕልም የመጀመሪያው መልእክት በ1798 በፍጻሜው ዘመን መድረሱን ያመለክታል።

እኔን ያስፈራኝ ሕልም አየሁ፣ በመኝታዬም ላይ የተነሡት ሐሳቦችና የራሴ ራእዮች አስጨነቁኝ። ስለዚህም የሕልሙን ትርጓሜ እንዲያሳውቁኝ የባቢሎንን ጠቢባን ሁሉ ወደ ፊት እንዲገቡ ትእዛዝ ሰጠሁ። ከዚያም ምትሃተኞች፣ ከክብ ቆጣሪዎች፣ ከላዳውያንና አስማተኞች ገቡ፤ ሕልሙንም በፊታቸው ነገርኋቸው፣ ነገር ግን ትርጓሜውን አላሳወቁኝም። በመጨረሻም ስሙ እንደ አምላኬ ስም ብልጣሪና የተባለው ዳንኤል ወደ ፊት ገባ፣ በእርሱም ውስጥ የቅዱሳን አማልክት መንፈስ ነበረ፤ በፊቱም ሕልሙን እንዲህ ብዬ ነገርሁት፡- አንተ የምትሃተኞች አለቃ ሆይ፣ ብልጣሪ፣ የቅዱሳን አማልክት መንፈስ በአንተ እንዳለ አውቃለሁና፣ ምንም ምስጢር እንደማያስጨንቅህ፣ ያየሁትን የሕልሜን ራእዮች ትርጓሜያቸውን ንገረኝ። ዳንኤል 4፡5-9።

መጀመሪያው መልእክት በፍጻሜው ዘመን በ1798 ሲደርስ፣ እርሱም በናቡከደነጾር ፍርሃት የተወከለው ሲሆን፣ የዳንኤል መጽሐፍ መከፈት የነበረበትን ጊዜ ያመለክታል።

አንተ ግን፣ ዳንኤል ሆይ፣ ቃላቱን ዝጋ፣ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ታተም፤ ብዙዎች ወዲህና ወዲያ ይሮጣሉ፣ እውቀትም ይበዛል። ... እርሱም እንዲህ አለ፡- ዳንኤል ሆይ፣ ሂድ፤ እነዚህ ቃላት እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ ተዘግተውና ታትመው አሉና። ብዙዎች ይነጻሉ፣ ነጭም ይሆናሉ፣ ይፈተኑማል፤ ንጥኣን ግን በክፋታቸው ይቀጥላሉ፤ ከንጥኣንም ማንም አያስተውልም፣ ጥበቦች ግን ያስተውላሉ። ዳንኤል 12፡4፣ 9፣ 10።

በ“ፍጻሜው ዘመን” የዳንኤል መጽሐፍ በተከፈተ ጊዜ፣ ሰዎች ወደ ተጨመረው እውቀት መጥተው እንዲመረምሩ ጥሪ ተደረገላቸው፤ እናም ያ ጥሪ በመጨረሻ ሁለት ወገኖች አምላኪዎችን አፈራ። አንደኛው ወገን ሊያስተውል አልቻለም፣ ሌላው ግን ሊያስተውል ቻለ። እንደ “ምትሀተኞች፣ ከክብ ቆጣሪዎች፣ ከላዳውያንና ጥንቋላ አስማተኞች” የተወከሉት የባቢሎን ጠቢባን ማስተዋል አልቻሉም፤ ዳንኤል ግን አስተዋለ። የባቢሎን “ጠቢባን” ማስተዋል አልቻሉም፤ ስለዚህም ክፉዎችን ይወክላሉ። ዳንኤል ግን ጠቢባኑን ይወክል ነበር።

እኛ የዳንኤል መጽሐፍ ምዕራፍ አራትን በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“ለእግዚአብሔር ሥራ ታማኝ ያልሆኑ መርሕ የጎደላቸው ናቸው፤ በሁሉም ሁኔታ ትክክለኛውን እንዲመርጡ የሚመራቸው ዓይነት መነሻ አላቸውም። የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሁልጊዜ ከአሠሪአቸው ዐይን በታች እንዳሉ ሊሰማቸው ይገባል። የቤልሻጸርን ርኩስ ግብዣ የተመለከተው እርሱ በሁሉም ተቋማችን፣ በነጋዴው ሂሳብ ክፍል፣ በግል ሥራ ቤትም ውስጥ አለ፤ ያለ ደም ያ እጅም የስድበተኛውን ንጉሥ አስፈሪ ፍርድ እንደመዘገበ ሁሉ፣ ቸልተኝነታችሁንም በእርግጥ እየመዘገበ ነው። የቤልሻጸር ኩነኔ በእሳታማ ቃላት ተጽፎ ነበር፤ ‘በሚዘን ተመዝነሃል፣ ጎድለህም ተገኝተሃል’፤ እግዚአብሔር የሰጣችሁን ግዴታ ለመፈጸም ካልቻላችሁ ኩነኔያችሁም ያው ይሆናል።” Messages to Young People, 229.